

Istentisztelet Tata, 2017. november 19.

Lekció: Titusz 2,11-14; Textus: Efezus 6,14-17;

Kedves Testvéreim!

Lassan kész az öltözetünk... Adventhez közeledve, az ünnepi, harci díszünk szinte már teljes színében pompázik. Hiszen már magunkra ölthettük Isten fegyverzetét, *derekunkon az igazságszeretettel, megigazulás páncéljával, békesség saruja és a hit pajzsának megragadásával. Talán úgy vagyunk mi magunk is, mint így tél felé közeledve a gyerekek. Iskolákban és otthon is megfigyelhetjük. Minden öltözék megvan, csak épp a hideggel nem is törődve a sapka marad el.* Még nem szoktak hozzá, hogy már az is kell. Pedig... Hát mi is mondhatnánk. Kész van már az öltözetünk, készen állunk a harcra a mindennapi küzdelmekben. Hiszen a szeretet, megigazulás, békesség, hit már a tarsolyunkban van. **De még ott a sisak, amely nem másról szól, mint az üdvösségről, az örök életről.** Furcsa lenne pont ezt elhagynunk. Hiszen olyan természetes dolog ez keresztyén körökben. Jézus Krisztus követői, nem a halotté, hanem a feltámadt Jézusnak. Akik pedig benne hisznek és vannak, ugyanúgy a feltámadásban lehetnek biztosak. **Jézus** mondja: „*Én vagyok a feltámadás és az élet, ha valaki hisz énbennem, ha meghal is él. Ha valaki él és hisz én bennem, nem hal meg soha.*” Egyértelmű a helyzet. **Pál apostol mégis** megemlíti a fegyverzetek között, mint a legmagasabban hordottat. Talán azért, mert már akkor is **elfelejtették** nagyon sokszor. **Manapság már inkább a moziban találkozunk hasonló gondolatokkal.** Ahol a leggonoszabb szupererővel felruházott személyek igyekeznek örökké tartó hatalomra szert tenni. A **felvilágosodott, európai,** tanult ember már nem foglalkozik a halál utáni élettel, vagy ha mégis, akkor belecsúszunk a keleti vallások filozófiai lélekzarátkolásába vagy egyéb tévtanításokba.

Pedig az üdvösség, az örök élete *reménységnek, a hit és a szeretet* mellett a következő alapnak kéne lennie az életünkben. **Mit olvasunk a Korinthusi levélben?** Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk. Ha Jézus Krisztus jelenléte csak abban számít az életünkben, hogy egészségért, sikerért, örömteli dolgokért könyörögjünk, míg a negatív, fájdalmasakat pedig elutasítjuk, addig az Ige szerint minden embernél, - hívónél és hitetlennél is - elítélendőbbek vagyunk. Vegyük tehát magunkra vonatkozóan Pál apostol intéseit és öltük magunkra az üdvösség sisakját. **A sisak emlékeztet.** Mi is az üdvösség? **Bilincsekből való szabadulás.** Régies magyarázat ez. Ma már nincsenek bilincsek, nincsen rabszolgatartás. Legfeljebb börtönökben figyelhetjük meg a bilincsek hatalmát. **Ha fizikailag nem is, de lelkileg legalább annyira meg vagyunk kötözve.**

- Hiszen kötnek bennünket rossz döntések, elhamarkodott kijelentések.
- Kötnek minket szokásaink, amiken nem tudunk változtatni.
- Köt minket mindaz, amit kaptunk, hozunk magunkkal családunkból, szüleinktől kapott örökségként.
- Folytathatnánk a sort függőségeinkkel és konfliktusainkkal, megromlott kapcsolatainkkal.
- Ezek még csak a lelki dolgok, ott vannak még a fizikai problémáink, túlterheltség, teljesítési kényszer munkahelyeken, vagy a betegségeink, olyan helyzetek, amin már sem gyógyszer, sem orvos nem képes változtatni.

Ha valóságos bilincsek nincsenek is a kezeinken, de életünket számtalan ilyen tartja fogva. Ha a probléma, a betegség mélyére akarunk jutni, akkor végül ezt találjuk: **romlott az ember. A bűn állapotában él, és tengeti életét.** Istentől elfordulva, vele való kapcsolat nélkül. **Az üdvösség azonban megjelent minden ember számára Jézus Krisztusban, az Ő szabadításában.**

Hiszem, hogy sokan vagyunk itt úgy, hogy életünk egy szakaszában rádöbbszünk a romlottságunkra és felszakadt bennünk a segítségkérés. **A szabadulás pedig készen állt.** Ez a szabadulás történik meg nap, mint nap azok életében is, akik képesek letenni a poharat, kábítószer, képesek kibékülni egy megtört kapcsolatban és felgyógyulnak egy nyomasztó betegségből. De a szabadulás nem csak „ennyi”. **Folytatódik életünk végén.** Mert az üdvösség ennyit is jelent, hogy **életünk történetének** a végén nem **pont** van, hogy minden lezáruljon, hanem **vessző**, ami jelzi, van tovább folytatás. A folytatásban pedig **Isten vár.** Ez a mennyország, ahol Ő tökéletesen látható és megtapasztalható. Majd az utolsó ítélet után, az új teremtett világban, ebben a harmonikus kapcsolatban lehet tökéletessé az életünk örökké. Csodálatos dolgot készített el nekünk a Mindenható Isten. **Akár hiszed, akár nem, ehhez csak Jézus Krisztust kell Uradnak, Megváltódnak fogadnod.** Ha ez megtörtént, akkor büszkén viselheted az üdvösség sisakját, amely emlékeztet majd: **örök életem van!** A sisak természetesen **védelmet** is nyújt. Bár nem a legbiztosabb védelem, mint pajzs vagy a páncél, de vész esetén életeket menthetett. Védelmet nyújt, és nem győzzük hangsúlyozni amit **Pál apostol említ** a szakasz bevezetőjében. A keresztyén ember harcol. Bár megváltott és szeretett élete van, de harcban áll. Mindennapi küzdelmekben. **De nem test és vér ellen.** Nem a másik ember ellen. **Sokan jöttünk ma úgy ide bizonnyal, hogy haragszunk valakire.** Vagy éppen azt érezzük, hogy ha a másik nem lenne, akkor sokkal boldogabbak lennénk. **Legyen szó osztálytársról, rokonról, szomszédról, munkatársról.** Ha nem lenne... A sisak védelmet nyújt, de a gonosz erők ellen. A sátáni, ördögi hatalmak ellen, akikkel szintén ritkán foglalkozunk. Bár tudhatjuk: minden békétlenségnek, szeretetlenségnek a mozgatója ő maga, aki már a kezdetek kezdetén is szétrombolta az Isten tervét. A sisak véd és jelzi a támadónak. **Már győztes ügyben vagyunk.** A Krisztus ügy, győztes ügy. Az örök élet el van készítve számunkra, bár nem vagyunk rá méltók, mégis kegyelemből kapjuk.

Jó erre emlékeztetnünk magunkat a kísértések idején, amikor a gonosz erői akarnák átvenni az életünk feletti irányítást Krisztus helyett. Vegyük hát fel az üdvösség sisakját védelemként. Végül a **sisak utolsó** vonására had hívjam fel a figyelmet. **A tekintetünket egy bizonyos helyre irányítja.** Előre. Az üdvösség sisakjában nem lehet félre tekingetni. Nem lehet hátrafelé vágyakozni. **Előre irányítja a figyelmet, a másik ember felé.** Így is mondhatnám, arra, aki **rám van bízva.** Akit Isten a környezetünkbe helyezett, és akikhez nekünk kell menni és szeretettel, békességgel tanítani, bátorítani és hívni. Hatalmas lehetőség lehet az üdvösség sisakjának a felvételével figyelni a másikat. **Ugyanis a sisak jelzi neked és a másinak: megszabadultál minden bilincsből.** Segíts a másinak, hogy Ő is így élhesse az életét. Segíts neki, hogy az örökélet számára is lehetőség legyen és ne egy dajkamese. Ha te megkaphattad, akkor a másik is legalább annyira részesülhet benne Jézus Krisztus által. **Ne vonjuk meg senkitől ezt a lehetőséget és ne szégyelljünk a ránk bízott evangéliumot, reménységet közölni.**

- Hiszem, hogy Pál apostolék így tudtak a fizikai börtönbilincsek ellenére is reménységgel felfelé tekinteni.
- Hiszem, hogy így lehetett az, hogy minden helyzetben erőt tudtak meríteni a tovább induláshoz, a másikhöz való közeledéshez.
- Hiszem, hogy az örökélet üdvösségét nem csak az örökkévalóságban élük át, hanem már a földi keretek között is megtapasztaltak belőle egy kicsit. Mennyek országa közöttetek van.
- Hiszem, hogy egyedül Jézus Krisztusban teheték ezt meg. Ő ma ugyanígy itt van, és hív mindenkit. Kapaszkodjunk, ragaszkodjunk és éljünk vele örökké. Ámen.